

Στις αρχές της δεκαετίας του '90, στη Φινλανδία, η κατάρρευση της γειτονικής Σοβιετικής Ένωσης και η παράλληλη ύφεση στη Δυτική Ευρώπη οδήγησαν σε μεγάλη οικονομική κρίση. Μεταξύ 1990-93, το ΑΕΠ έπεσε 13% και η ανεργία από 3,5 έφτασε στο 17%. Αυτό το γεγονός δεν ήταν ούτε στις πίσω σελίδες των εφημερίδων μας. Μέσα σε λίγα χρόνια η χώρα ανέκαμψε, σήμερα είναι μια από τις πιο ευημερούσες οικονομίες της Ευρώπης. Κατά τη διάρκεια των τριών τελευταίων ανέμελων ελληνικών δεκαετιών, αρκετές χώρες της Ευρώπης πέρασαν από ύφεση. Αρνητική ανάπτυξη μείον 2 ή 3% ήταν συνηθισμένο φαινόμενο. Ούτε μας είχε απασχολήσει ποτέ.

Καμιά φορά, έρχεται ένας άνθρωπος λίγο απ' έξω, και βάζει τα πράγματα στις σωστές τους διαστάσεις. Πριν λίγες μέρες, ο Πατριάρχης Βαρθολομαίος στην επίσκεψή του στην Αθήνα, είπε: «Η Ελλάδα έχει περάσει πολύ δυσκολότερες περιόδους και τα έχει καταφέρει». Αυτή η χώρα έχει περάσει πόλεμο, εμφύλιους, δικτατορία. Τη δεκαετία του '60 και του '70 εκατοντάδες χιλιάδες πολίτες της έφευγαν μετανάστες στη Γερμανία και στα ορυχεία του Βελγίου. Η ανεργία έφτανε στο 27%. Και τώρα, είναι τέτοια η κατάσταση που κοντεύουμε να σφάζουμε ο ένας τον άλλον στο δρόμο; Που είμαστε έτοιμοι να λιντσάρουμε τους πολιτικούς και ζητάμε κρεμάλες στο Γουδί; Αυτό που θέλω να πω είναι πως το κλίμα γενικευμένης κατάρρευσης, η εικόνα μιας κοινωνίας στα πρόθυρα διάλυσης, οι εμφυλιοπολεμικές κραυγές έχουν λιγότερο να κάνουν με την οικονομική κατάσταση και περισσότερο με την απίστευτη ανεπάρκεια, ανευθυνότητα και τυχοδιωκτισμό του πολιτικού προσωπικού και των συμφερόντων που εκπροσωπεί. Το ξοφλημένο σύστημα εξουσίας προτιμάει να σύρει την κοινωνία στην πτώχευση παρά να χάσει έστω και ένα τμήμα των προνομίων του. Βρισκόμαστε στο στενό πυρήνα του πιο δημοκρατικού και εξελιγμένου μέρους ολόκληρου του πλανήτη και υπάρχουν άνθρωποι που μας προτείνουν να ακολουθήσουμε την πορεία του Ισημερινού και της Βενεζουέλας. Υπάρχουν συμφέροντα που προωθούν την πτώχευση, την έξοδο από την Ευρωπαϊκή Ένωση, την επιστροφή στη δραχμή, που προπαγανδίζουν τον τριτοκοσμισμό που τους ταιριάζει.

Η Ελλάδα έχει πολλές δυνατότητες για να επανακάμψει και να αφήσει πίσω της τα προβλήματα.

Χάσαμε μια δεκαετία, αφήσαμε τα πράγματα να εκτροχιαστούν, οικοδομήσαμε τη δικιά μας φούσκα, του κράτους, που τώρα έσκασε. Όπως οι άλλες χώρες που άφησαν τις δικές τους φούσκες να διογκωθούν, τις τράπεζες, τα ακίνητα, έτσι και μεις πρέπει να διορθώσουμε την κατάσταση. Έχουμε πιο πλεονεκτική θέση από όλους τους άλλους. Όχι μόνο γιατί η τύχη μάς έφερε στο πιο καλό «μαγαζί» του πλανήτη. Αλλά και γιατί αυτό το ίδιο το χρεοκοπημένο κράτος διαθέτει κατά τα άλλα μια τεράστια περιουσία, τόση που δεν έχουν τα άλλα κράτη της Ευρώπης. Και γιατί ακόμα, όλες οι μεταρρυθμίσεις που έχουν γίνει στις άλλες χώρες εδώ και δεκαετίες, εδώ δεν έχουν ξεκινήσει ακόμα κι όταν αρχίσουν θα απελευθερώσουν μεγάλη δυναμική.

Είναι τόσο στρεβλό και αγκυλωμένο το σύστημα, ώστε όλες οι δυνάμεις της κοινωνίας είναι αποκλεισμένες, οι νέοι άνθρωποι δεν έχουν δείξει καν τι μπορούν να κάνουν αν τους αφήσουμε. Αντί με αφορμή αυτή την κρίση η κοινωνία μας να ξεκινήσει ένα σαρωτικό κύμα νεανικής ορμής που θα αλλάξει ό,τι την κρατάει εννοχισμένη, ενάμιση χρόνο τώρα βρίσκεται εγκλωβισμένη στην προπαγάνδα της συντήρησης, στο παιχνίδι του ξοφλημένου συστήματος που προσπαθεί να διατηρήσει το χρεοκοπημένο μοντέλο ανέγγιχτο.

Ενάμιση χρόνο τώρα, η ελληνική κοινωνία αυτοκαταστρέφεται. Δεν κάνει τίποτα. Τιμωρεί τον εαυτό της. 30 τόνοι μάρμαρα στους δρόμους της πλατείας Συντάγματος. Εκατομμύρια οι ζημιές. Ανυπολόγιστες πάλι οι απώλειες στον τουρισμό. Εκεί που περιμέναμε αύξηση φέτος, μιλάμε πάλι για 15% πτώση, για ακυρώσεις διανυκτερεύσεων και συνεδρίων. Δεύτερο καλοκαίρι μετά το περσινό τραγικό της Marfin. Δεν υπάρχει άλλος τρόπος να σώσουμε την παρτίδα, ακόμα και οι μεταρρυθμίσεις θέλουν χρόνο, ο μόνος τρόπος να σώσουμε τη χρονιά είναι ο τουρισμός και όμως τα λιμάνια είναι κλειστά, κλαίει ο τουρίστας στο τσιμέντο του Πειραιά. Γιατί μειώθηκε η επιχορήγηση του κράτους στα ταμεία κατά 6%...

Ενάμιση χρόνο τώρα, αυτή η χώρα δεν δουλεύει. Κλείνει τα λιμάνια, κλείνει τους δρόμους, κλείνει τις εθνικές οδούς, δεν αφήνει τα κρουαζιερόπλοια να δέσουν, κόβει το ρεύμα, ακινητοποιεί τα λεωφορεία, κλείνει τα σχολεία, τα νοσοκομεία, τα πανεπιστήμια, τα φαρμακεία, τα διυλιστήρια, κλείνει τα μουσεία, κλείνει την Ακρόπολη, κλείνει τα ξενοδοχεία. Στην Ισπανία σε 15 χρόνια έχουν κάνει μία Γενική Απεργία, εμείς έχουμε κάνει δεκαπέντε σε ένα χρόνο. Οι γερμανικές εφημερίδες υπολογίζουν τις απώλειες από τις κινητοποιήσεις σε 11 δις. Περισσότερα δηλαδή από όσα αφαιρούν τα μέτρα λιτότητας του μνημονίου. Και καλά, πες, γερμανικές είναι αυτές οι εφημερίδες, υπερβάλλουν. Εμείς δεν ξέρουμε; 900 διαδηλώσεις σε ένα χρόνο που κόστισαν 73 εκατομμύρια εργατοώρες καταγγέλλουν οι έμποροι του κέντρου, οι οποίοι βλέπουν την κίνηση να πέφτει κατά 40% όποτε υπάρχει διαδήλωση. Το αθηναϊκό κέντρο είναι μια μικρή περιοχή, το ομορφότερο κομμάτι της πόλης είναι σπασμένα τζάμια, σιδερόφρακτες βιτρίνες, ερμηιά. Το εμπορικό κέντρο εξοντώθηκε βάσει μεθοδικού σχεδίου μέρα με τη μέρα. 40 εκατομμύρια οι ζημιές της ΔΕΗ από τις απεργίες, πολλαπλάσιες οι ζημιές των επιχειρήσεων από τις διακοπές ρεύματος. Αυτοτροφοδοτούμε μόνοι μας την ύφεση αρνούμενοι να κάνουμε τις κινήσεις που θα σπάσουν το φαύλο κύκλο. Χρεοκοπημένα μέσα ενημέρωσης που εκβιάζουν, πολιτικά κόμματα της κρατικής γραφειοκρατίας, οικονομικά συμφέροντα του παρασιτισμού έχουν εγκλωβίσει την κοινωνία στο φαύλο κύκλο της αδράνειας. Να υπερασπίζεται τα «κεκτημένα» της χρεοκοπίας. Να υπερασπίζεται το καθεστώς που την οδήγησε στη χρεοκοπία και να νομίζει ότι ο εχθρός της είναι οι «ξένοι κατακτητές».

Μετά τις καταστροφές, μαγαζί με παπούτσια, σπασμένο, λεπλατημένο στο Σύνταγμα. «30 χρόνια δουλειάς χάθηκαν σε 3 ώρες» λέει ο καταστηματούχος. «Και τώρα τι πρέπει να γίνει;» ρωτάει η ρεπόρτερ. Περιμένω ότι θα πει το κλισέ, αποζημίωση από το κράτος και τα σχετικά. «Τίποτα» απαντάει, «απλώς να σηκώσουμε τα μανίκια όλοι, πολίτες και πολιτικοί, και να δουλέψουμε». Δεν είναι δημοφιλές, αλλά είναι αλήθεια. Ο τρόπος να ξεφύγουμε από το φαύλο κύκλο δεν είναι να θυμώνουμε αλλά να δουλεύουμε. Να ξεφύγουμε από τον κομφορμιστικό της θυματοποίησης, να αλλάξουμε τα πάντα. **Α**

ΤΟ ΞΕΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Αυτή την εβδομάδα το σχεδιάζει η Άννα Μιχαηλίδου. Σπούδασε ζωγραφική στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας (ΑΣΚΤ). Διακρίθηκε με υποτροφία επίδοσης και βραβείο από το ΙΚΥ κατά τα συνεχή έτη 2001, 2002 και 2003. Το 2010 επιλέχθηκε και διακρίθηκε ανάμεσα σε 600 καλλιτέχνες σε έκθεση που οργάνωσε το Μουσείο ΜΟΥΑ της Βιέννης (Museum of Young Art) και έχει λάβει συμμετοχή σε επιλεγμένες διοργανώσεις στην Ελλάδα και το εξωτερικό με πιο πρόσφατη την παρουσίασή της στην Art Athina 2011. Έργα της βρίσκονται σε ιδιωτικές συλλογές της Ελλάδας και του εξωτερικού. Η ζωγράφος θα παρουσιάσει την καινούργια της δουλειά τον Νοέμβριο του 2011 στην γκαλερί ArtZone42.

DO IT! Κάθε εβδομάδα ένας καλλιτέχνης αναλαμβάνει να σχεδιάσει το εξώφυλλο της Α.Υ. Στο τέλος της χρονιάς όλα τα εικαστικά εξώφυλλα θα συγκεντρωθούν για να εκτεθούν στο **Μουσείο Μπενάκη**, όπου και θα είστε όλοι καλεσμένοι.

Οι τυμβωρύχοι
Νίκος Νικολαΐδης
Κυκλοφορεί

Εκδότης-Διευθυντής Φώτης Γεωργελές

Σύμβουλος Έκδοσης Σταυρούλα Παναγιωτάκη
Διευθύντρια Σύνταξης Αγγελική Μπιρμπιλή

Γενική Διεύθυνση Διαφήμισης: Λουίζα Ναθαναήλ

Art Director Φώτης Πεχλιβανίδης

Τεχνικός Διευθυντής Βάιος Σιντσιρμάς

Αρχισυντάκτες Γιάννης Νένης,
Δημήτρης Μαστρογιαννίτης

Υπεύθυνος Ύλης Τάκης Σκριβάνος

Συντακτική ομάδα: Ν. Αργυροπούλου, Π. Δούκας, Α. Λαζόπουλος, Κ. Ρήγος, Δ. Φύσσας, Σ. Στασινός, Γ. Κυρίτης, Α. Τσέκρης, Μ. Μπλάτος, Π. Μένεγος, Δ. Αναγνώστου, Α. Μποζώνη, Γ. Τζιρτζιλάκης, Σ. Τσιτσόπουλος, Γ. Πανόπουλος, Μ. Κοντοβά, Ν. Γεωργελέ, Γ. Βαλιαντάς, Σ. Τριανταφύλλου, Δ. Τριανταφύλλου, Α. Καλοβυρνάς, Γ. Κωνσταντινίδης, Ν. Γεωργιάδης, Γ. Δημητράκοπουλος, Ευτ. Παλλήκαρης, Β. Γρυπάρης, Μ. Τσιτσιλίνης, Μ. Ζουμπουλάκη, Γ. Ιωάννου, Γ. Κρασσακόπουλος, Μ. Λιοναράκη, Ζ. Σφυρής, Σ. Κραουνάκης, Μ. Λεάνης, Ν. Ζαχαριάδης, Π. Μανδραβέλης, Σ. Ο. Κυπριωτάκη, Μ. Πιτένης, Γ. Παυριανός, Θ. Μήνας, Κ. Παναγοπούλου, Α. Χουρμούζη, Στ. Χαραμή, Τζ. Διαμαντοπούλου, Α. Αλ Σάλεχ, Ι. Μπλάτσου, Κ. Γιαννακίδης, Σ. Καρρά, Β. Γραμματικογιάννη, Δ. Παπαδόπουλος, Ε. Παπαδάκης, Α. Καρανικολού

Γραμματεία Σύνταξης: Γεωργία Σκαμάγκα
info@athensvoice.gr

Ατελιέ: Μορφούλα Βογιατζόγλου,
Αντιγόνη Γραμμένη, Sotos Anagnos
Διόρθωση κειμένων: Δήμητρα Γκρούς,
Δήμητρα Αρβανιτάκη
Εικονογραφήσεις: Νεκτάριος Σταματοπούλος, Smart
art@athensvoice.gr
Φωτό: In Time, Ideal Images, Αλ. Βλάχος
(Action Images)
Κ. Αμοιρίδης, Στ. Ανδριώτης, Α. Κούρκουλος,
C. Makkos, Στ. Καλοπήρης, Μάρω Κουρή,
Damien Argi, Α. Φιλίππιδης, Θ. Σταμάτης,
Π. Βουμβάκης, Τ. Βρεττός, Β. Georgousis, Στ. Ρόκκος

Διαχείριση Web: Βαγγέλης Κορωνάκης
vkoron@athensvoice.gr
A.V. Web Crew: Βερένα Κέκελου, Γιάννα Σαββούρα,
Άρτεμις Φύσσα

Διευθυντής Εμπορ. Ανάπτυξης: Νίκος Τσουανάτος
Υπεύθυνη Διαφήμ. Τμήματος:
Ρουμπίνη Καλλιόπη-Pavarotti
Key Account Managers: Βερονίκη Χαριτάτου-
Γκονζάλες, Αναστασία Μπαφούνη

Direct Market Manager: Βασίλης Ζαχαρούλας
Υπεύθυνος Τμήματος: Μιχάλης Κουβέλας
Direct Market: Γιώργος Απέργης, Ιωάννα Μπούσου,
Νίκος Δαμδηρόπουλος, Δημήτρης Καλαμάρης,
Νώντας Νταμπάνης
Συντονισμός Διαφήμισης: Δήμητρα Χιώτη
Υποδοχή Διαφημιστικής Αγοράς & Direct Market:
Μαρία Αυγερινού ads@athensvoice.gr

Project Manager: Μάρω Ζήνα

Διεύθυνση Λογιστηρίου: Έρη Μούρτζη
Λογιστήριο: Σωτηρία Ψυχογιού, Ασπασία Χοβαρά,
Έλενα Βενεκά

Διαχωρισμοί - Εκτύπωση: «Η Καθημερινή ΑΕ»
Διανομή: City Promotions

Athens Voice S.A.
Χαρ. Τρικούπη 22, 106 79 Αθήνα
Σύνταξη: 210 3617.360, 3617.369, fax: 210 3632.317
Διαφήμιστική: 210 3617.530, fax: 210 3617.310
Αγγελίες: 210 3617.369 / Λογιστήριο: 210 3617.170

www.athensvoice.gr

Αν δεν βρίσκετε την Α.Υ. στα σημεία διανομής, μπορείτε να επικοινωνήσετε στα τηλέφωνα: 210 3617.360, 210 3617.369

ATHENS voice

Κωδικός εντύπου: 7021
ISSN 1790-6164

Εβδομαδιαία εφημερίδα· διανέμεται δωρεάν
Απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική ή μερική,
η διασκευή ή η απόδοση του περιεχομένου της έκδοσης
με οποιονδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό ή άλλο,
χωρίς προηγούμενη γραπτή έγκριση του εκδότη.

